

Dosarul nr. 2ra-19/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul central (jud. R. Pulbere)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. G. Dașchevici, N. Simciuc, L. Bulgac)

ÎNCHEIERE

29 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Vasile Robuleț

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Leonid Panaghiu împotriva lui Vasile Robuleț și Valentinei Robuleț cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 4 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Vasile Robuleț și Valentina Robuleț, casată hotărârea din 15 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul central și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 28 ianuarie 2016, Leonid Panaghiu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasile Robuleț și Valentinei Robuleț cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 14 ianuarie 2015 i-a acordat cu împrumut lui Vasile Robuleț, pe un termen de șase luni, suma de 19 000 de euro.

Termenul de scadență a datoriei a expirat la 14 iulie 2015, însă pârâțul nu a restituit datoria, astfel eschivându-se de la plata acesteia.

Și-a întemeiat acțiunea în baza dispozițiilor art. 572, 575, 583, 585, 619 Cod civil, art. 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul pârâților în beneficiul lui a datoriei în sumă de 19 000 de euro, a dobânzii de întârziere în sumă de 2 870 de euro și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 15 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul central, a fost admisă parțial acțiunea.

A fost încasată în mod solidar de la Vasile Robuleț și Valentina Robuleț datoria în mărime de 19 000 de euro, în monedă națională cu aplicarea cursului

oficial al leului moldovenesc valabil la data executării obligației, dobânda de întârziere în mărime de 2 459 de euro, în monedă națională cu aplicarea cursului oficial al leului moldovenesc valabil la data executării obligației și cheltuielile de judecată cu titlu de taxă de stat în mărime de 1 000 de lei.

În rest, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

A fost încasată în mod solidar de la Vasile Robuleț și Valentina Robuleț în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 13 452,63 de lei.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a constatat că la 14 ianuarie 2015, Vasile Robuleț a întocmit o recipisă prin care a confirmat faptul că a primit de la Leonid Panaghiu cu titlu de împrumut suma de 19 000 de euro, pe care s-a obligat să-i restituie în termen de 6 luni. Totodată, potrivit explicațiilor lui Vasile Robuleț, la semnarea recipisei menționate, a asistat și soția sa Valentina Robuleț.

La fel, prima instanță a reținut că Vasile Robuleț, dorind să procure de la Denis Danilov apartamentul nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, însă neavând suma necesară, a împrumutat 19 000 de euro de la Leonid Panaghiu, iar ca garanție de restituire a banilor, dreptul de proprietate asupra apartamentului menționat a fost înregistrat pe numele ultimului, fapt ce rezultă și din ordonanța procurorului din 8 august 2014.

În această ordine de idei, prima instanță a conchis că prin recipisa semnată de Vasile Robuleț la 14 ianuarie 2015, între acesta și reclamant au fost stabilite relații obligatoriale, iar din considerentul că Vasile Robuleț și-a asumat obligația dată în interes de familie, părțile sunt legați solidar de restituirea datoriei.

Astfel, a menționat prima instanță că în lipsa unor probe contrare, actul juridic – recipisa din 14 ianuarie 2015, produce efecte juridice pentru semnatar și soția acestuia, generând obligația lor de a restitui datoria în termenul stabilit.

Prin decizia din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Vasile Robuleț și Valentina Robuleț, casată hotărârea din 15 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău central și emisă o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

A fost încasată de la Leonid Panaghiu în beneficiul lui Vasile Robuleț taxa de stat achitată la depunerea cererii de apel în sumă de 5 000 de lei.

Prin decizia din 6 februarie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Leonid Panaghiu, reprezentat de avocatul Rodion Tocan, casată decizia din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și restituită cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin încheierea din 4 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea lui Vasile Robuleț, reprezentat de avocatul Vitalie Carmanschi cu privire la suspendarea procesului în pricina dată.

Prin decizia din 4 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Vasile Robuleț și Valentina Robuleț, casată hotărârea din 15 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău sediul central și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea înaintată de Leonid Panaghiu a fost admisă în parte.

A fost încasată de la Vasile Robuleț în beneficiul lui Leonid Panaghiu datoria în mărime de 19 000 de euro, convertiți în monedă națională la data executării obligației și cheltuielile aferente judecării pricinii în mărime totală de 2 565 de lei.

A fost respinsă acțiunea înaintată împotriva Valentinei Robuleț ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că Vasile Robuleț nu neagă faptul semnării contractului (recipisei) de împrumut la 14 ianuarie 2015, însă insistă că nu a primit suma indicată, de fapt această recipisă ascunzând alte relații dintre părți și anume, relațiile care presupun obligația lui Vasile Robuleț de a achita lui Leonid Panaghiu datoria aferentă contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, contract încheiat între Leonid Panaghiu și Vasile Robuleț la 17 februarie 2014.

Totodată, instanța de apel a menționat că din conținutul contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului rezultă că costul acestui bun a fost achitat de către cumpărător la data semnării contractului, prin urmare, alegațiile apelantului vis-a-vis de scopul în care a semnat recipisa sunt declarative și nu pot fi puse la baza emiterii unei hotărâri de respingere a acțiunii.

A evidențiat instanța de apel că, într-adevăr pe rolul instanțelor judecătorești se află spre examinare litigiul privind anularea contractului în baza căruia Leonid Panaghiu a dobândit dreptul de proprietate asupra apartamentului nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, contract autentificat de notarul Angela Cobăneanu și înregistrat sub nr. 414, bun pe care l-a înstrăinat ulterior lui Vasile Robuleț, însă acest fapt nu poate servi temei de respingere a acțiunii de încasare forțată a sumei împrumutate, adică de respingere a cerințelor apărute în baza unui act juridic, a cărui nulitate nu este invocată.

Cu referire la pretențiile înaintate de Leonid Panaghiu împotriva soției pârâtului, Valentina Robuleț, instanța de apel le-a considerat nefondate, reieșind din faptul că ultima nu este parte a contractului în baza căruia a apărut raportul juridic litigios, iar reclamantul nu a demonstrat că banii au fost împrumutați de pârât cu acordul soției și că au fost utilizați în interesul familiei.

La 20 august 2019, Vasile Robuleț a declarat recurs împotriva deciziei din 4 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău și încheierii din 4 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea încheierii instanței de apel de respingere a cererii de suspendare a procesului, a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu trimiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu actele judecătorești contestate, considerându-le neîntemeiate și pasibile de a fi casate, deoarece normele de drept procedural au fost încălcate din motiv că cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată, instanța de apel a apreciat arbitrar probele.

A remarcat că cauza a fost judecată în prima instanță în absența lui, căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

A precizat că dânsul a informat instanța de judecată privind imposibilitatea prezentării în ședință de judecată din motivul stării de sănătate, drept confirmare

servește cererea din 14 decembrie 2017, depusă în cancelaria Judecătorei Chișinău sediul central, privind amânarea ședinței de judecată și solicitarea de a nu examina cauza în lipsa sa, la cerere fiind anexat extrasul medical.

A evidențiat că dânsul nu a primit de la Leonid Panaghiu suma de 19 000 de euro, iar recipisa din 14 ianuarie 2015 a fost întocmită cu scopul de a asigura achitarea prețului apartamentului procurat de la Leonid Panaghiu la 16 februarie 2014, nefiind vorba despre careva relații de împrumut între părți.

Întocmirea recipisei la un an de la încheierea contractului de vânzare-cumpărare se datorează faptului că anterior au fost alte recipise, iar pe măsură ce se efectua achitarea, se întocmea o nouă recipisă cu o sumă nouă.

A considerat că prețul pentru apartamentul menționat nu urma a fi achitat, deoarece într-un alt dosar o persoană terță a invocat propriul drept de proprietate asupra acestui apartament, care la moment, solicită anularea inclusiv și a dreptului lui de proprietate asupra apartamentului procurat.

Astfel, însăși intimatul a confirmat în cadrul ședinței de judecată că suma de 19 000 de euro este pentru apartament.

A accentuat că în cazul în care Leonid Panaghiu ar fi invocat suma de 19 000 de euro cu titlu de datorie la contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului, dânsul ar fi invocat suficiente motive de a se împotrivi respectivei pretenții.

A evidențiat că intimatul a trecut sub tăcere acest aspect al relațiilor dintre ei invocând că pe părți îi leagă strict o relație de împrumut bănesc fără a face careva referire la natura reală a respectivei sume.

Cu referire la cerința privind casarea încheierii protocolare din 4 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău de respingere a cererii de suspendare a procesului, a considerat că instanța de apel neîntemeiat a respins cererea de suspendare a procesului, deoarece nu a ținut cont de faptul că necesitatea suspendării prezentului proces se argumentează prin aceea că prin hotărâre a fost constatat că suma în mărime de 19 000 de euro constituie suma ce urma a fi achitată lui Leonid Panaghiu pentru procurarea apartamentului.

Așadar, a menționat că pe rolul Judecătorei Chișinău sediul central se află cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Roman Danilov împotriva lui Denis Danilov, Leonid Panaghiu, Vasile Robuleț și Valentinei Robuleț privind anularea contractelor de vânzare-cumpărare a apartamentului.

Prin urmare, obligația de achitare a prețului apartamentului procurat trebuie suspendată până la clarificarea temeiniciei pretențiilor terțului asupra apartamentului menționat.

La 10 septembrie 2019, în adresa intimatului Leonid Panaghiu a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Vasile Robuleț, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 64 vol. II), fiind recepționată de către intimat la data de 12 septembrie 2019, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 66 vol. II).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimatul Leonid Panaghiu să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 2 mai 2019, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 37 vol. II), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 20 august 2019 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Vasile Robuleț, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vasile Robuleț, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Vasile Robuleț urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vasile Robuleț.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari